

## I

(Tájékoztatók)

## TANÁCS

**A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás az európai ifjúságpolitika terén a nem formális és az informális tanulás értékének elismeréséről**

(2006/C 168/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ KÉPVISELŐI,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2000. március 23–24-i lisszaboni ülésének következtetései olyan új stratégiai célkitűzéseket határoznak meg, amelyek célja a foglalkoztatásnak, a gazdasági reformnak és a társadalmi kohézióknak a tudás-alapú gazdaság szerves részeként történő erősítése. Az Európai Tanács felkérte a tagállamokat, hogy saját alkotmányos rendelkezéseiknek megfelelően hozzák meg a szükséges intézkedéseket, valamint felkérte a Tanácsot és a Bizottságot, hogy saját hatáskörük keretein belül – többek között – dolgozzanak ki egy önkéntes alapon használandó egységes európai önéletrajz-mintát, amely az oktatási és szakképzési intézmények, valamint a munkaadók számára megkönnyítene a megszerzett készségek felmérését és előmozdítaná a mobilitást.
- (2) Az „Új lendület Európa fiataljai számára” című, 2001. november 21-én kiadott fehér könyv<sup>(1)</sup> a nem formális és az informális tanulás elismerésének tekintetében hangsúlyozza a megszerzett készségek és a minőségi követelmények fogalma egyértelműbb meghatározásának, továbbá az abban résztvevők jobb megbecsülésének, ezen tevékenységek magasabb szintű elismerésének, valamint azoknak a formális tanulással és szakképzéssel való nagyobb mértékű kiegészítő jellegének a szükségességét.
- (3) Az Európai Tanács 2002. március 15–16-i barcelonai ülése konkrét munkaprogramot fogadott el azzal a célkitűzéssel, hogy az oktatási és szakképzési rendszerek 2010-re világszerte minőségreferenciává váljanak. Az Európai Tanács megállapodott abban, hogy a program alapját képező három alapelv a jobb minőség, az egyetemes hozzáférés megkönnyítése és a világ nagy része felé történő nyitás.
- (4) Az egész életen át tartó tanulásról szóló, 2002. június 27-i tanácsi állásfoglalásban<sup>(2)</sup> a tagállamok felkérését

kapnak, hogy ösztönözzék a tanulási eredmények hitelesítését célzó együttműködést és hatékony intézkedéseket, amelyek létfontosságúak a formális, a nem formális és az informális tanulás közötti kapcsolatok kiépítése tekintetében, és amelyek így az egész életen át tartó tanulás európai térsége létrehozásának alapfeltételét képezik.

- (5) „Az oktatás, szakképzés és tanulás hitelesítésének és elismerésének módjai az ifjúságpolitika terén” című közös bizottsági és európai tanácsi munkadokumentum alapján a 2005. januári leuveni „Hidak az elismerés felé” című konferencia az oktatás, a szakképzés és a tanulás felmérésére és elismerésére vonatkozó megközelítéseket határozott meg az ifjúságpolitika terén, és hangsúlyozta a nem formális tanulás jobb hitelesítésének a szükségességét.
- (6) Az Európa Tanács által a nem formális és az informális tanulás terén végzett átfogó munka – például az ifjúsági vezetők és az ifjúság területén dolgozók európai portfóliója – kiemeli az ilyen jellegű oktatási tapasztalat értékét, és hangsúlyozza elismerésének a szükségességét, tekintettel – különösen – az egész életen át tartó tanulás jelentőségére.
- (7) A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői a 2004. május 28-án elfogadott következtetéseikben<sup>(3)</sup> – a 2002. november 30-i koppenhágai nyilatkozattal összhangban – támogatták:
  - közös európai elvek elfogadását a nem formális és az informális tanulás meghatározásának és hitelesítésének tekintetében,
  - a nem formális és az informális tanulás elismerésére szolgáló európai szintű eszközök kidolgozását és terjesztését.

<sup>(1)</sup> 14441/04 – COM(2001) 681 végleges.

<sup>(2)</sup> HL C 163., 2002.7.9., 1. o.

<sup>(3)</sup> 9600/04

- (8) A Tanács 2005. február 21-i következtetéseiben <sup>(1)</sup> felszólította az Európai Tanácsot, hogy illessze be az európai ifjúsági paktum kezdeményezést a lisszaboni stratégia felülvizsgálásába, és fogadjon el konkrét intézkedésekre vonatkozó iránymutatásokat.
- (9) Az Európai Tanács 2005. március 23-i ülésének – amelynek során megállapodás született az európai ifjúsági paktumról – elnökségi következtetése kimondják, hogy az ifjúság területére irányuló stratégia- és intézkedéscsomagnak a lisszaboni stratégia teljes mértékben integrált részét kell képeznie. A célkitűzések egyike a tagállamok közötti szorosabb kapcsolatok kialakítására irányul a szak-képzettségek átláthatóságának és összehasonlíthatóságának, valamint a nem formális és az informális tanulás elismerésének a tekintetében.
- (10) A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács kérésére ülésező képviselői által 2005. november 15-én elfogadott állásfoglalás <sup>(2)</sup> az európai ifjúsági paktum végrehajtásával, valamint az állampolgári szerepvállalás ösztönzésével foglalkozik, és meghatározza a fellépés irányvonalait.
- (11) Az Európai Tanács 2005. június 16–17-i ülésének elnökségi következtetése javaslatot tesz a növekedésre és a foglalkoztatásra vonatkozó integrált iránymutatásokra (2005–2008), amelyek magukban foglalják az európai ifjúsági paktumot is.
- (12) A „CSELEKVŐ IFJÚSÁG” program létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozati javaslat <sup>(3)</sup> a nem formális és az informális tanulás ösztönzése terén kulcs szerepet juttat az európai együttműködésnek.
- (13) Az „Oktatás és Képzés 2010” munkaprogram megvalósításában elért haladásról szóló, „Az oktatás és képzés korszerűsítése: kulcs Európa jólétéhez és társadalmi kohéziójához” című közös tanácsi és bizottsági jelentés <sup>(4)</sup> hangsúlyozza az oktatási és képzési politikák társadalmi és gazdasági célkitűzései közötti egyensúly elérésének, valamint olyan különböző tanulási partnerségek kialakításának a fontosságát, amelyek a formális és nem formális ágazat szereplőit is magukban foglalják;

#### TUDATÁBAN ANNAK, hogy

- (1) a fiatalok, valamint a fiatalokkal és az ifjúsági szervezetekkel foglalkozók munkája és eredményei az értékük és láthatóságuk javítása érdekében több elismerést érdemelnének, és azt a munkáltatóknak, a formális oktatásnak és általában a civil társadalomnak kellően figyelembe kell vennie;
- (2) az ifjúságpolitika területén belüli nem formális és informális tanulási tevékenységek a formális oktatási és szak-

képzési rendszereket kiegészítik, megközelítésük a részvételre épül és tanulóközpontú, azokat önkéntes alapon végzik, és ezért szorosan kapcsolódnak a fiatalok szükségleteihez, törekvéseihez és érdeklődéséhez; azáltal, hogy a tanulás kiegészítő forrásaként szolgálnak, és a formális oktatáshoz és képzéshez vezető lehetséges utat biztosítják, az ilyen tevékenységek különösen fontosak a kevesebb lehetőséggel bíró fiatalok számára;

- (3) az ifjúságpolitika területén belül a nem formális és informális tanulás keretei változatosak és széles skálán mozognak, és annak, hogy a fiatalok önfejlesztése, valamint társadalmi, kulturális és szakmai beilleszkedésük érdekében egyedi és megfelelő módszerekre, valamint eszközökre van szükség;
- (4) az ifjúságpolitika területére irányuló helyi, regionális, nemzeti és európai szintű köz- és magánbefektetések jelentős gazdasági és társadalmi hatással bírnak;
- (5) az ifjúságpolitika társadalmi és gazdasági jelentőségét nyilvánvalóan mutatja annak a munkaerő-piacra gyakorlati jelentőséggel bíró kulcskompetenciák kidolgozására kifejtett lehetséges hatása, valamint a részvételre, az állampolgári szerepvállalásra és a társadalmi felelősségre gyakorolt ösztönző hatása.

#### ELISMERIK, hogy

- (1) a nem formális és az informális tanulás a tanulási folyamat fontos elemét képezik, és hatékony eszközei a tanulás vonzóbbá tételének, az egész életen át tartó tanulásra való hajlandóság kialakításának és a fiatalok társadalmi beilleszkedése előmozdításának;
- (2) a nem formális és az informális tanulás lehetővé teszi a fiatalok számára további tudás, készségek és kompetenciák megszerzését, hozzájárul a személyes fejlődésükhöz, társadalmi integrációjukhoz, állampolgári szerepvállalásukhoz, javítva ezáltal foglalkoztatási kilátásaikat;
- (3) az ifjúságpolitika területén kidolgozott nem formális és informális tanulási tevékenységek jelentős többletértéket biztosíthatnak a gazdaság, a társadalom és a fiatalok számára; ezért az ilyen tevékenységek által nyújtott hozzájárulásokat láthatóbbá kell tenni, valamint jobban meg kell érteni, el kell ismerni és támogatni kell.
- (4) az „IFJÚSÁG”, valamint a jövőbeni „CSELEKVŐ IFJÚSÁG” programok jelentősen hozzájárulnak a kompetenciák megszerzéséhez, ezért európai méretekben a nem formális és az informális tanulás lehetőségeinek a fiatalok számára való biztosításában kulcsfontosságú eszközöknek minősülnek.

<sup>(1)</sup> HL C 85., 2005.4.7., 5. o.

<sup>(2)</sup> HL C 292., 2005.11.24., 5. o.

<sup>(3)</sup> 11586/04 - COM(2004) 471 végleges

<sup>(4)</sup> HL C 79., 2006.4.1., 1. o.

## FELKÉRIK A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, hogy

- (1) ösztönözzék – figyelembe véve az egyes tagállamok egyedi helyzetét – a „Europass”-on belül olyan összehasonlítható és átlátható, ifjúságspecifikus elem kidolgozását a fiatalok által a nem formális és az informális tanulás során megszerzett készségek és kompetenciák meghatározására és elismerésére, amely bizonyítványokhoz és egyéb, elismerésre szolgáló eszközökhöz csatolható, vagy ezek szerves részét képezheti, annak érdekében, hogy harmadik személyek – különösen egy másik tagállamban – könnyebben értelmezhessék az eredeti bizonyítványt a tulajdonosa által megszerzett tudás, készségek és kompetenciák tekintetében;
- (2) ezen eszközzel tegyék lehetővé a megszerzett és ténylegesen felhasznált kompetenciák meghatározását azok munkaerő-piaci elismerése céljából;
- (3) ösztönözzék a köztisztviselőket és a nem kormányzati szervezeteket, hogy összehasonlítható és átlátható eszközöket használjanak – valamint adott esetben adaptálják is ezeket – az ifjúsággal kapcsolatos munkában részt vevők és az ifjúsági szervezetek kompetenciájának elismerésére, az Európa Tanács által jelenleg kidolgozás alatt álló „az ifjúsági vezetők és az ifjúság területén dolgozók európai portfóliójával” összhangban;
- (4) illetékességi területeiken belül ismerjék el és támogassák a nem formális és az informális tanulás biztosításához az ifjúsági szervezetek és más nem kormányzati szervezetek által nyújtott konkrét hozzájárulást;
- (5) mozdítsák elő a nem formális tanulás meghatározása és hitelesítése közös európai elveinek az ifjúságpolitika konkrét igényeire való alkalmazását;
- (6) ösztönözzék az ifjúsági területtel és az ifjúsági szervezetekkel foglalkozók által biztosított nem formális és informális tanulás hatására – különösen ezeknek a társadalomhoz és a gazdasághoz való hozzájárulására – irányuló további kutatást, többek között az Európai Ifjúságpolitikai Tudásközpont által nyújtott információk széles körű felhasználása révén;
- (7) ösztönözzék a szociális partnereket arra, hogy ismerjék el a fiatalok nem formális és informális tanulásának minőségét és változatos jellegét, valamint ismerjék el annak társadalmi és gazdasági többletértékét;
- (8) a formális és nem formális tanulás szolgáltatóit újító jellegű partneri kapcsolatok kialakítására ösztönözzék annak érdekében, hogy a tanulást a tanulók különböző csoportjai számára vonzóvá tevő pedagógiai megközelítéseket dolgozzanak ki;
- (9) mozdítsák elő a Europass-hoz és a hasonló, nemzeti és európai szintű eszközökhöz való hozzáférést, és ösztönözzék a fiatalokat ezen eszközök önkéntes alapon történő igénybevételére.